

да ся забължи това, тин исчерпихъ рънене-то сп
отъ Аристотелови-ты хитрости, прѣведенія па Араб-
ски. Съладинъ дарова живота на жители-ты; и послѣ
четырнайсетдневнѣ обсада, възле тържественно въ
Ерусалимъ. Той мъкнеше съ себеси 20,000 пленници
заробени по Тиберіатскѣ-тѣ войнѣ, кои-то като ми-
нувачъ глѣдахъ съ плачевни очи тѣхни-ты развале-
ни стѣни въ чуждѣ рѣка. И тѣй тоя Божи градъ
что ся бѣ привзель предъ 84 години, и что причини,
толкозъ кръвополитіе въ Европѣ, падна подъ власть-
та на друговѣрцы-ты; Султанъ Съладинъ извѣрии
побѣдѣ-тѣ си мъжественно.

(Ж. Мишодъ.)

3. Привземаніе на Цариградъ.

Мохамедъ II, като мыслеше да обсади той
главный градъ обградеи съ ония высоки стѣни
не можеше сънъ да си; прати да събудяи Везир-
я и му каза: „азъ искамъ Цариградъ отъ тебе; не
можи да ся успокоишъ като лежишъ на това ухо; Богъ
иска да ми даде въ рѣкѣ Грьцы-ты.., Съ такъжъ нѣ-
стѣрпимостъ става и впуска кони си въ вѣнчаніи,
кои-то можиахъ да го потопишъ. „Вървете дума на
войскѣ-тѣ си, въ послѣднія денъ слѣдъ нападваніе-
то, азъ не искамъ друго освѣти града; злато-то да
е ваше, и управление-то на големѣ-тѣ ми область, да
бѫде на оногова, кои-то първый пътъ ще ся въскочи
на огради-ты. “ Цяла нощъ земя-та и море-то бѣхъ
освѣтены, като денъ отъ безбройни огневые; до тол-
кова на Турци-ты ся струваше да закъснява